

обыкновенни са на една жена. Тя е по хитра, защото то знае да ся приструва; но азъ [ще открия лажа-та. ще накажа слуга-та и ще си го отвърна за невѣрность-та. Да, ще я убія... Коя? Памела ли? ще умрѣ ли Памела? Ще умря и азъ като думамъ това и осѣщамъ че умирамъ като мисля на това.)

Конецъ на Първо-то Дѣяніе.

ДѢЯНІЕ ВТОРОЕ.

СЦЕНА ПЕРВАЯ.

Милордъ Бонфилъ, послѣ Исаакъ.

Бон. Варви малко умислянь, послѣ выка.

Е, Исаакъ.

Иса. Господарю.

Бон. Се варви и мысли.

Иса. Стои като закованъ и чека.

Бон. Не искахъ да ускорявамъ толико много рѣшеніе-то (самъ варви). Треба да размысля добрѣ преди да ся рѣша; но Памела не ще вече да мя виде докль не ся увѣря.